

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 31/08-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. apríla 2008 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť M. H., K., zastúpeného advokátom JUDr. J. Č., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 738/02 a takto

rozhodol:

1. Okresný súd Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 738/02 porušil právo M. H., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Okresnému súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 738/02 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.
3. M. H. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 100 000 Sk (slovom stotisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice I povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. M. H. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 9 663 Sk (slovom deväťtisícšesťstošesťdesiattri slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť na účet jeho advokáta JUDr. J. Č., K., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 24. januára 2008 č. k. I. ÚS 31/08-8 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť M. H., K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 738/02 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1.1 Zo sťažnosti vyplynulo, že: «Sťažovateľom je fyzická osoba, ktorá dňa 14. 08. 2002 podala na Okresnom súde Košice žalobu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy proti žalovaným 1. Ing. Š. Š., 2. J. Š., 3. Mestu K. Vec bola na Okresnom súde Košice I. pridelená sudkyňi JUDr. S. V. a následne ďalším sudkyňiam a bola vedená pod spisovou značkou 16 C 738/02. (...)

Spor sa neúnosne preťahuje (...).

K prieťahom v konaní došlo hlavne v období od 17. 10. 2002 do 22. 01. 2007. (...)

Počas nečinnosti súdu došlo k podstatnému znevýhodneniu právnej pozície sťažovateľa a to tým, že žalovaní si v tomto období vysporiadali vlastnícke vzťahy k predmetnej nehnuteľnosti a tým došlo vo vzťahu k sťažovateľovi k ťažko napravitelným následkom, ktoré by nevznikli, keby súd riadne konal.

Vzhľadom na uvedené tvrdím, že Okresný súd Košice I mohol uvedenú vec v rozumnej lehote rozhodnúť, pretože od podania návrhu uplynulo už takmer 5 rokov.

Týmto žiadam, aby Ústavný súd SR posúdil túto sťažnosť v súlade so svojou

judikatúrou a pri rozhodovaní zohľadnil aj právnu a faktickú zložitost' veci, správanie účastníkov konania a efektívnosť postupu samotného súdu a zároveň prihliadol na predmet sporu. (...)

Vzhľadom k uvedenému stavu žiadam Ústavný súd SR, aby priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie podľa čl. 127 Ústavy SR, nakoľko ochrana práv v uvedenom prípade nebola rýchla a účinná podľa ustanovenia § 6 O. s. p.. Finančné zadosťučinenie žiadam vo výške 110.000,- Sk. (...)»

1.2 Z doplnenia sťažnosti z 24. septembra 2007 vyplýva, že: „*Týmto si Vám ako právny zástupca sťažovateľa M. H. dovoľujem oznámiť že dôvody, pre ktoré sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia sa s odstupom času javia natoľko závažné, že si dovoľujeme navrhnúť, aby bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie vo výške 210.000,- Sk (slovom dvestodesaťtisíc slovenských korún).*

Počas nečinnosti súdu si žalovaní vysporiadali k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom žaloby o neplatnosti kúpnej zmluvy vlastnícke vzťahy a to tak, že sa stali vlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti. Tým došlo k podstatnému sťaženiu pozície sťažovateľa a je dôvodná obava, že v priebehu nečinnosti súdu došlo k nenapraviteľným následkom.“

1.3 Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. základné právo sťažovateľa M. H. (...) na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod spisovou značkou 16 C 738/2002 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice I sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod spisovou značkou 16 C 738/2002 konal bez zbytočných prietáhov.

3. sťažovateľovi M. H. (...) priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 210.000,- Sk (slovom dvestodesaťtisíc slovenských korún), ktoré je mu Okresný súd Košice I povinný vyplatiť do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Košice I je povinný uhradiť M. H. (...) trovy právneho zastúpenia vo výške 6.296,- Sk (slovom šesťtisícdeväťdesiatšesť slovenských korún) na účet advokáta JUDr. J. Č., K., do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom JUDr. A. M., listom zo 17. marca 2008 sp. zn. Spr. 68/2007 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu zo 17. marca 2008.

2.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení popísal chronológiu napadnutého konania a uviedol tieto skutočnosti:

„(...) Z (...) prehľadu som zistil, že súd od 16. 9. 2002 do 22. 1. 2007 neurobil vo veci žiadny úkon, pričom plynulému prejednaniu veci nebránila žiadna zákonná prekážka.

Od 22. 1. 2007 súd vo veci koná plynulo a bez prieťahov.

Súhlasím, aby Ústavný súd Slovenskej republiky o prijatej sťažnosti konal bez nariadenia ústneho pojednávania.“

2.2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedu okresného súdu uviedol, že:

„(...) oznamujeme, že netrváme na ústnom pojednávaní.

Čo sa týka vyjadrenia odporcu poukazujeme na skutočnosť, že odporca vo svojom vyjadrení udáva, že súd od 16. 9. 2002 - 22. 1. 2007 neurobil vo veci žiadny úkon, pričom plynulému prejednaniu veci nebránila žiadna zákonná prekážka.

Predmetné konanie pred okresným súdom možno hodnotiť ako konanie, ktoré po právnej stránke nie je zložité. Takéto objasňovanie skutkového stavu nemôže pri vhodnej voľbe dôkazných prostriedkov za žiadnych okolností spôsobiť v konaní komplikácie, ktoré budú mať za následok trvanie sporu v dĺžke viac než 6 rokov. Konanie navrhovateľa, resp. jej právnych zástupcov neprispelo k celkovej dĺžke konania.

Nečinnosť okresného súdu možno považovať za obdobie súvislej nečinnosti Celková dĺžka obdobia súvislej nečinnosti 4 roky 10 mesiacov vzhľadom na dĺžku konania Jednoznačne dosahuje ústavnoprávnu relevanciu vyžadujúcu vyslovenie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného článkom 48/2 Ústavy SR. Vec nie je doteraz právoplatne rozhodnutá a stav právnej neistoty trvá. (...)“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa

s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 16 C 738/02:

Dňa 14. augusta 2002 podali Mgr. A. H. (ďalej aj „navrhovateľka v 1. rade“) a M. H. (teda sťažovateľ) Okresnému súdu Košice I žalobný návrh proti Ing. Š. Š. (ďalej len „odporca v 1. rade“), J. Š. (ďalej len „odporkyňa v 2. rade“) a Mestu K. (ďalej len „odporca v 3. rade“, spoločne tiež „odporcovia“) na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy. Vec bola pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi okresného súdu JUDr. S. V.

Dňa 16. augusta 2002 navrhovateľka v 1. rade a sťažovateľ podali okresnému súdu návrh na predbežné opatrenie, aby sa súd do právoplatného skončenia napadnutého konania zdržal vydania rozhodnutia o povolení vkladu vlastníctva v prospech odporcov v prvom a druhom rade.

Dňa 21. augusta 2002 súd vyzval navrhovateľku v 1. rade na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 5. septembra 2002 navrhovateľka v 1. rade zaplatila súdny poplatok.

Dňa 16. septembra 2002 okresný súd uznesením č. k. 16 C 738/02-45 rozhodol, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietá.

Dňa 22. októbra 2002 sa odporca v 1. rade a odporkyňa v 2. rade vzdali odvolania proti všetkým výrokom rozhodnutia.

Dňa 31. marca 2005 okresný súd účastníkom konania oznámil, že v predmetnej veci bude nariadený termín pojednávania v II. polroku roku 2005.

Dňa 6. júla 2005 bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. I. V.

Dňa 25. mája 2006 bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. J. C.

Dňa 24. januára 2007 okresný súd uznesením č. k. 16 C 738/02-55 uložil odporcovi v 1. rade, aby sa k návrhu na začatie konania písomne vyjadril, a vyzval ho, aby sa vyjadril, či súhlasí s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania.

Dňa 24. januára 2007 okresný súd uznesením č. k. 16 C 738/02-56 vyzval navrhovateľku v 1. rade, aby sa písomne vyjadrila, či súhlasí s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania.

Dňa 12. februára 2007 navrhovateľka v 1. rade a sťažovateľ doručili okresnému súdu svoje vyjadrenie s tým, že nesúhlasia s navrhovaným riešením a trvajú na súdnom pojednávaní.

Dňa 16. februára 2007 odporca v 1. rade a odporkyňa v 2. rade doručili okresnému súdu vyjadrenie k žalobe.

Dňa 21. februára 2007 sa odporca v 3. rade vyjadril k návrhu na začatie konania.

Dňa 27. februára 2007 okresný súd nariadil vo veci pojednávanie na 27. jún 2007 s tým, že pokladá za potrebné účastníkov v tomto konaní vypočítať.

Dňa 27. júna 2007 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 28. september 2007.

Dňa 14. septembra 2007 okresný súd vyzval navrhovateľku v 1. rade a sťažovateľa na predloženie listín.

Dňa 27. septembra 2007 odporca v 3. rade súdu oznámil, že sa nezúčastní na pojednávaní 28. septembra 2007 a súhlasí s prerokovaním veci bez jeho účasti.

Dňa 28. septembra 2007 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito.

Dňa 2. novembra 2007 okresný súd vyzval Magistrát mesta K., aby oznámil, ktorý odbor bol v zmysle platných právnych predpisov oprávnený v roku 1972-2003 vydávať rozhodnutia o súhlase s vyňatím nebytových priestorov z bytového fondu.

Dňa 2. novembra 2007 okresný súd vyzval Miestny úrad mestskej časti K., aby mu doručil stav od roku 1970 po súčasnosť - charakter všetkých prízemných priestorov predmetného obytného domu, a všetky rozhodnutia o zmene charakteru prízemných priestorov tohto obytného domu.

Dňa 2. novembra 2007 okresný súd vyzval Katastrálny úrad v K., Správu katastra K., aby mu doručil chronologicky od roku 1970 po súčasnosť k všetkým prízemným priestorom

označených nehnuteľností výpisy z listov vlastníctva a zmluvy o prevodoch, resp. registrovaných nájomných vzťahov.

Dňa 19. novembra 2007 Miestny úrad mestskej časti K. doručil okresnému súdu svoje stanovisko.

Dňa 20. novembra 2007 Katastrálny úrad v K., Správa katastra K., doručil okresnému súdu informácie z katastra nehnuteľností.

Dňa 22. novembra 2007 Magistrát mesta K. doručil svoje vyjadrenie okresnému súdu.

Dňa 26. novembra 2007 okresný súd vyzval Štátny archív Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, aby doručil súdu celý spisový materiál č. Byt/2748/72-Mč., č. j. 2175/72 z 29. júna 1972 vo veci vyňatia z bytového fondu priestorov nachádzajúcich sa v bytovom dome na ulici P., v K.

Dňa 26. novembra 2007 okresný súd vyzval Mestskú časť K., aby doručila súdu celý spisový materiál č. Byt/2748/72-Mč., č. j. 2175/72 z 29. júna 1972 vo veci vyňatia z bytového fondu priestorov nachádzajúcich sa v bytovom dome na ulici P. v K.

Dňa 4. decembra 2007 Štátny archív Ministerstva vnútra Slovenskej republiky odpovedal na výzvu.

Dňa 7. decembra 2007 Mestská časť K. odpovedala na výzvu.

Dňa 18. januára 2008 okresný súd vyzval B. K., aby doručil súdu spisový materiál č. Byt/2748/72-Mč., č. j. 2175/72 z 29. júna 1972 vo veci vyňatia z bytového fondu priestorov nachádzajúcich sa v bytovom dome na ulici P. v K.

Dňa 30. januára 2008 B. K. odpovedal na výzvu.

Dňa 5. februára 2008 JUDr. V. J. doručil súdu na základe výzvy z 27. júna 2007 znalecký posudok týkajúci sa nebytového priestoru v obytnom dome na ulici P. v K.

Dňa 11. februára 2008 okresný súd vyzval Obvodný úrad v K., aby doručil súdu spisový materiál č. Byt/2748/72-Mč., č. j. 2175/72 z 29. júna 1972 vo veci vyňatia z bytového fondu priestorov nachádzajúcich sa v bytovom dome na ulici P. v K.

Dňa 11. februára 2008 okresný súd vyzval Archív mesta K., aby doručil súdu spisový materiál č. Byt/2748/72-Mč., č. j. 2175/72 z 29. júna 1972 vo veci vyňatia z bytového fondu priestorov nachádzajúcich sa v bytovom dome na ulici P. v K.

Dňa 29. februára 2008 Archív mesta K. odpovedal na výzvu súdu.

Dňa 4. marca 2008 Obvodný úrad v K. odpovedal na výzvu súdu.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 738/02 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou

Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že doterajší neobyčajne zdĺhavý priebeh napadnutého konania nemožno pripísať na vrub zložitosti prerokovávanej veci. Právnu zložitosť konania inak vo svojom vyjadrení nenamietal ani predseda okresného súdu.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prietahom, teda doterajšia dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľa.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci nečinný minimálne v období od 22. októbra 2002 do 24. januára 2007 (päťdesiatjeden mesiacov). Okresný súd teda najmenej počas štyroch rokov a troch mesiacov vo veci nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako žalobca počas napadnutého súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K prietahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. Ústava v čl. 48 ods. 2 pritom zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu

podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 210 000 Sk, ktoré zdôvodnil najmä tým, že *„je dôvodná obava, že v priebehu nečinnosti súdu došlo k nenapraviteľným následkom“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa považuje za odôvodnené v sume 100 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia za tri účelne vynaložené úkony právnej služby (prípravu a prevzatie zastúpenia a podanie sťažnosti 30. júla 2007 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu 7. apríla 2008).

Za dva úkony vykonané v roku 2007 patrí odmena v sume dvakrát po 2 970 Sk a dvakrát režijný paušál po 178 Sk v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Za jeden úkon, ktorý bol vykonaný v roku 2008, patrí odmena v sume 3 176 Sk a k tomu režijný paušál v sume 191 Sk v zmysle citovanej vyhlášky. Celkové trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú preto sumu 9 663 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o sťažovateľom uplatnených trovách konania rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2008